Tehillim- Psalms for the Ages - Chapter 34 (Part 1)

WIT 12/10/14

Rabbi Shmuel Silber - rabbisilber@suburbanorthodox.org www.rabbisilber.com

1. תהילים פרק לד

א לְדָוֹד בְּשַׁנוֹתֵוֹ אֶת־טַצְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶך וְיִגְרֵשֵׁהוּ וַיֵּלֵך: ב אֲבֶרֵכֵה אֶת־יְהֹוֵה בְּכָל־עֵת הִּמִּלִּל נַפְּעֵי יִשְׁמְלִּי וְיִשְׁמְחוּ: ד גַּדְלוּ לִיהֹוֶה אִתִּי וּוְרוֹמְמָה שְׁמִוֹ יַחְבֵּו: ה דְּרֵשְׁתִּי בְּפִי: ג בַּיהֹוָה אִתְּי וְּנְנָנִי וּמִבְּל־מְגוּרוֹתִׁי הִצִּילְנִי: ו הִבִּיטוּ אֵלֵיו וְנָהֶרוּ וֹפְנֵיהֶם אֵל־יֶחְפֶּרוּ: ז זֶה עָנִי ֻקְרָא וַיהֹוֶה שְׁמֵע וּמִבְּל־צְרוֹתִיו הוֹשִׁיעוֹ: ח חֹנֶהְ מִלְאַדְ־יְהוֹּה סְבִיב לְיֵרֵאִיו וְיְחַלְּצֵם: ט טֵעֲמְוּ וְּרְאֵּוּ כִּי־טְוֹב יְהוֹּה שְׁמֵע וֹפְּבוֹי יִי וְרָאוּ אֶת־יְהֹוֹה קְדשׁיוֹ כִּי אֵין מִחְסוֹר לִירֵאֵיו: יא בְּפִירִים דְשִׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי אְשְׁבִי לִיְבְּלוֹ לְצִיְיִבְּלִי שִׁמְעוֹּ בְּלִיבְ מִיְבְּבוֹי יִזְ בְּעִר וְשְׁוּ וְרָעֵבוּ וְדִּרְשֵׁי אִיְיְם אֹהֵב בְּקְשׁ שְׁלִים לְרְאִוֹת טְוֹב: יד נְצִר לְשׁוֹנְךְ מֵבְעוֹם שְׁמְעוֹּךְ מִבְבֵּר מִרְמָה: טוֹ סְיּר לֻבְּיִי יְהֹנָה אָלִבְין זִבְּנִין אָלְבִי מִרְע זְבְּשִׁי וֹיִשְׁתְּי מְוֹב בִּקְשׁ שְׁלִים וְצְּיִלְנִי אָל־שְׁנְעְתָם: יז פְּנֵי יְהֹנָה בְּעְשֵׁי רְנִי זְהְנָה בְּעִבְילוֹ וְלְאִי לְנִין מְלְבִי יִהֹנָת וְבְיִתְ מְיֹבְי רְנִיתְנִי יְהֹנָה לְצִי וְלְנִין מְלְנִין מִלְנִי יְלְנָם הְצִּילְנִי וְלְנִי שְׁלְבִי יִהְוֹם וְאִבְּילְנִי וְלְאַבְּיוֹ וְלְנִי וְלְם בְּצִּיִילְנִי וְלְנִי וְלְנָנִי יְהֹוְה נָפָשׁ עְבָּדְיוּ וְלְאֵי יִשְׁמִים בְּוֹ: בְּבְיִי יְהְוֹבְי יְהֹוֹה נֶפֶשׁ עְבָּדְיוּ וְלְאִי יְאִשְׁמוֹב בְּוֹי יְלְנִי יְלְנִי וְלְנִי בְּבְיִי וְלְנִי וְלְבִי מִילְנִי וְיִבְיִי וְלְנִי וְיִבְיִי וְלְנִי וְיִבְיְי וְלְנִי וְיִים בְּעִי יְבְיבְּבְיוֹ בְּתְיִי וְשְׁבְּיוֹ בְעְיִבְייִי וְלְשְׁי יִישְׁמְעוֹ בְּיְיבְים וְיִבּייְיְם בְּיִי יְשְׁתְּי וְיְבְּבְיוֹ בְּיְבְיִי וְיִיוֹם וְבְּעְבְּיוֹ בְיִיוֹנְי וְיְנְיבְיי וְנִי וְשְׁנְי וְבְּבְייִי וְם בְּעִיבְייִין מְּיִי בְּבְייִי מְם בְּיְבְּיוֹ וְיִיוֹי בְּבְייִים וְּמִי בְּיִיְם וְיִיוּיְם וְיִיוֹי בְּיִי וְם בְּיִייִי מְיִי בְּיִילְיוֹ בְּבְּיִי וְיְבְייִי בְּיִילְּי וְיְנְיְיְם וְיִיּבְיְם וְיִייִּבְיי וְיְבְּיִי בְּיִ

1. Of David, when he disquised his sanity before Abimelech, whereupon he drove him out and he departed. 2. I will bless the Lord at all times; His praise is always in my mouth. 3. My soul boasts of the Lord; may the humble hear and rejoice. 4. Declare the greatness of the Lord with me, and let us exalt His name together. 5. I sought the Lord and He answered me, and He delivered me from all my terrors. 6. They looked to Him and they became radiant, and their faces will not be ashamed. 7. This poor man called and the Lord heard, and He saved him from all his troubles. 8. An angel of the Lord is stationed around those who fear Him, and He saved them. 9. Comprehend and see that the Lord is good; praiseworthy is the man who takes shelter in Him. 10. Fear the Lord, His holy ones; for there is no want to those who fear Him. 11. Young lions suffer want and are hungry, but those who seek the Lord lack no good. 12. Come, children, hearken to me; I will teach you the fear of the Lord. 13. Who is the man who desires life, who loves days to see goodness? 14. Guard your tongue from evil and your lips from speaking deceitfully. 15. Shun evil and do good, seek peace and pursue it. 16. The eyes of the Lord are to the righteous, and His ears are to their cry. 17. The face of the Lord is against evildoers, to cut off their remembrance from the earth. 18. They cry out and the Lord hearkens, and He saves them from all their troubles. 19. The Lord is near to the broken-hearted, and He saves those of crushed spirit. 20. Many evils befall the righteous, but the Lord saves him from them all. 21. He quards all his bones; not one of them was broken. 22. Evil will kill the wicked, and those who hate the righteous shall be accounted quilty. 23. The Lord redeems the soul of His servants, and all who take refuge in Him shall not be accounted guilty.

2. רש"י תהלים פרק לד פסוק א

לפני אבימלך – כך כל מלכי פלשתים נקראים וכל מלכי מלרים פרעה ואף על פי ששמו אכיש קורין לו אבימלך,

3. אלשיך על תהלים פרק לד פסוק א

(א) לדוד בשנותו את טעמו כו'. הנה אכיש היה שמו, אך אחשוב יאמר, כי בכלל מה ששינה את טעמו היה אומרו שהיה לפני אבימלך, שכינה את אכיש בשם אבימלך זקנו,

4. שמואל א פרק כא

ב וַיָּבָא דָוִד נֶבֶה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַכּּהֵן וַיֶּחֲבַר אֲחִימֶלֶךְ לְקְרֵאת דְּוָד וַיִּאמֶר לוֹ מַדְּוּעַ אַתָּה לְבַדֶּדְ וְאִישׁ אֵין אָתֵר:

2. And David came to Nob, to Ahimelech the priest, and Ahimelech came trembling toward David, and said, "Why are you alone, and no one with you?"

5. מלבי"ם שמואל א פרק כא פסוק ב

(ב) מדוע אתה לבדך. שאם הולך בצרכי המלחמה איה הצבא, ואם בשליחות המלך איה נעריו ומשרתיו:

6. שמואל א פרק כא

ג וַיֹּאמֶר דְּוִּד לְאֲחִימֶלֶך הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִנַּנִי דְבָר וַיִּאמֶר אֵלֵי אַישׁ אַל־יֵדַע מְאַוּמְה אֶת־הַדְּבֶר אֲשֶׁר־אֲנֹכֵי שֹׁלֵחֲךָ וַאֲשֶׁר צִוִּיתַךְ וָאֶת־הַנִּעָרִים יוֹדַעִּתִּי אֶל־מִקוֹם פִּלנִי אַלְמוֹנֵי:

3. And David said to Ahimelech the priest, "The king charged me with a matter, and said to me, 'Let no man know anything concerning the matter upon which I am sending you, and with which I have charged you.' And I troubled the young men (to advance) to a hidden, secret place.

7. שמואל א פרק כא

ד וְעַתָּה מַה־יֵּשֶׁ תַּחַת־יֵדְךְּ חֲמִשְּׁה־לֶחֶם תְּנֵה בְיָדֵי אוֹ הַנִּמְצֵא: ה וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת־דְּוִדֹ וַיֹּאמֶר אֵין־לֶחֶם חְלֹ אַל־תַּחַת יַדִי כֵּי־אָם־לֵחֵם לִּדָשׁ יֵשׁ אָם־נִשְׁמִרוּ הָנִּעֲרִים אַךְ מֵאשָׁה:

4. And now, what is there in your possession? Five loaves of bread? Give them into my hand, or whatever is found." **5.** And the priest answered David, and said, "There is no ordinary bread in my possession, but there is holy bread, if the young men have but kept themselves from women."

8. שמואל א פרק כא

ז וַיִּתֶּן־לְוֹ הַכֹּהֵן לֻדֶּשׁ כִּי[°] לֹא־הָיָה שָׁם לֶּחֶם כִּי־אִם־לֶחֶם הַפְּנִים ׁ הַמְּוּסָרִים ׁ מִלְפְנֵי יְהֹוְּה לְשׁוּם ׁ לֶחֶם הֹם ביוֹם הלקחוֹ:

7. And the priest gave him hallowed (bread), for there was no bread there, except the showbread, which was removed from before the Lord, to place warm bread on the day it was taken.

9. שמואל א פרק כא

יח וְשָּׁם אִישׁ מֵעַבָדִי שָאוּל בַּיִּוֹם הַהוּא נֵעָצָר לְפָנֵי יְהֹוָה וּשָׁמְוֹ דֹאֵג הָאֲדֹמֵי אַבֵּיר הַרעִים אֲשֵׁר לְשָׁאִוּל:

8. And there was a man of Saul's servants on that day, detained before the Lord: and his name was Doeg the Edomite, the chief of Saul's shepherds.

10. רש"י שמוחל ח פרק כח פסוק ח

(ח) נעלר לפני ה' - עולר עלמו לפני אהל מועד לעסוק בתורה:

אביר הרועים - אב בית דין:

.11 רד"ק שמואל א פרק כא פסוק ח

דואג האדומי – גר בארץ אדום לפיכך קראו אדומי וכן אוריה החתי יתרא הישמעאלי אתי הגיתי מיוחסי' על שם מקומם שהיו גרים בהם:

12. מצודת דוד שמואל א פרק כא פסוק ח

אביר הרועים – גדול וממונה על רועי מקנה המלך:

13. מלבי"ם שמואל א פרק כא פסוק ח

(ח) ושם איש. יספר שהכהן לא נשמר מפני דואג שהיה שם, וזה לאות שהכהן לא עלה על לבו כי בורח הוא, וזה מגיד ג"כ רשעת דואג שהיה שם ושמע כי דוד אמר שהולך בשליחות שאול, ובכ"ז הלשין את הכהן בשקר כמו שיבואר:

14. שמואל א פרק כא

ָט וַיָּאמֶר דָּוִד לַאֲחִימֶּלֶךְ וְאָין יֶשׁ־פָּה תַחַת-יֵדְךָ חֲנִית אוֹ־חֲרֶב כִּי גַם־חַרְבִּי וְגַם־בֵּלֵי לְאֹ־לָקַחְתִּי בְיָדִּי בִּי־תַיֵּה דָבָר־הַמֵּלֵךְ נַחִוּץ:

9. And David said to Ahimelech, "And if there is here in your possession a spear or a sword, for neither my sword nor my weapons have I taken in my hand, for the king's business was urgent."

15. שמואל א פרק כא

י וַיִּאמֶר הַכּהֵוֹ חֶרֶב ۚ גְּלְיָּת הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר־הִכֵּיתָ | בְּעֵמֶק הָאֵלָה הִנֵּה־הִּיא לוּטֵה בַשִּׁמְלָה אַחַרֵי הֵאֵפוֹר אָם־אֹתֵה תִּקַח־לְךּ לֶח כֵּי אֵין אַחֵרֵת זִוּלְתָה בָּזָה וַיִּאמֵר דָּוֵד אֵין כַּמִוֹה תִּנַנָּה לֵי:

10. And the priest said, "The sword of Goliath the Philistine, whom you slew in the valley of the terebinth, behold, it is wrapped in a garment behind the ephod. If you wish to take that for yourself, take it, for there is none besides it here." And David said, "There is none like it; give it to me."

16. רש"י שמואל א פרק כא פסוק י

אחרי כאפוד - אחר ששאלו באורים ותומים

17. רד"ק שמואל א פרק כא פסוק י

אין כמוה – והלא אחימלך היה יודע שאין כמוה למה אמר לו אם אותה תקח לך לפי שהיתה באהל מועד לזכרון הנס כמו שפירשתי לא היה ברצון אחימלך להוציאה משם אם היתה שם אחרת אבל כיון שלא היתה שם אחר' לא היה יכול למנעה מדוד כי הוא לקחה מהפלשתי והוא שם אותה שם באהל מועד ובידו יש לקחתה ולהחזיר' כאשר ירצה:

18. שמואל א פרק כא

יא וַיַּקָם דַּוְּד וַיִּבָרֵח בַּיּוֹם־הַהָּוּא מִפְּנֵי שַׁאָוּל וַיַּבֿא אֵל־אַכִישׁ מֵלֶךְ גַת:

11. And David arose, and fled on that day from before Saul; and he came to Achish the king of Gath.

19. רד"ק שמואל א פרק כא פסוק יא

(יא) מפני שאול – והלא תמול ברח אלא ר"ל כי היום ההוא ברח לו מארץ ישראל ובא לו אל אכיש שלא ימצאהו שאול זהו מפני שאול:

20. שמואל א פרק כא

יא וַיֶּקָם דָּוֹד וַיִּבְרַח בִּיּוֹם־הַהָּוּא מִפְּנֵי שָׁאָוּל וַיָּבֿא אֶל־אָכִישׁ מֶלֶךְ גַּת:

11. And David arose, and fled on that day from before Saul; and he came to Achish the king of Gath.

21. רד"ק שמואל א פרק כא פסוק יא

(יא) מפני שאול – והלא תמול ברח אלא ר"ל כי היום ההוא ברח לו מארץ ישראל ובא לו אל אכיש שלא ימצאהו שאול זהו מפני שאול:

22. שמואל א פרק כא

יב וַיֹּאמְרֹוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלְּיו הֲלְוֹא־זֶהָ דְוָד מֶלֶךְ הָאֶרֶץ הֲלָוֹא לְזֶה יַעֲנָוּ בַמְּחֹלוֹת לֵאמֹר הִבֶּה שָׁאוּל ׁ בַּאַלְפַּׁו [בַּאַלְפַּׁיוֹ] וְדָוִד בּרבבֹתַו [בִּרבבֹתַיו]:

12. And the bondsmen of Achish said to him, "Is this not David, the king of the land? Was it not of this one that they would sing out with musical instruments, saying, 'Saul has slain his thousands, and David his ten thousands?' "

23. מלבי"ם שמואל א פרק כא פסוק יב

(יב) הלא זה דוד. חשדוהו שבא כמרגל, כי א"א שברח הלא הוא מלך הארץ. וא"א שיברח מפני שאול, כי גדול הוא משאול, אם אצל העם שנחשב כמלך אצלם, אם מצד גבורתו, כי הלא לזה יענו במחלות. גם אמרו הלא זה דוד מלך הארץ הזאת של פלשתים, שכפי התנאי שהתנה גלית אנחנו עבדים למנצח הפלשתי, והוא בא ללכוד את הארץ, הלא לזה יענו שנית במחולות לאמר הכה דוד ברבבותיו. כי בא להכות אותנו חללים:

24. שמואל א פרק כא

יג וַיָּשֵׂם דָּוֶד אַת־הַדָּבָרֵים הָאֵלֵה בִּלְבָבָוֹ וַיִּרֵא מְאֹׁד מִפְּנֵי אָכִישׁ מֵלֵדְ־גַּת:

13. And David took these words to heart, and became very much afraid of Achish the king of Gath.

25. רד"ק שמואל א פרק כא פסוק יג

(יג) וירא – ביו"ד איתן לבד ויו"ד השרש נגרעה מן המכתב וירא מפניו שלא יהרגהו כי הוא הרג גבורם וכמה מהם:

יג פסוק יג אלשיך על שמואל א פרק כא 26.

אז (יג) וירא מאד מפני אכיש. ומה גם לאומרים כי אחי גלית היה וינקום נקמתו

27. שמואל א פרק כא

ֿיד וַיְשַׁנְּוֹ אֶת־טַעְמוֹ בְּעֵינִיהֶם וַיִּתְהֹלֵלֻ בְּיָדֶם וַיְתָוֹ [וַיְתָיוֹ] עַל־דַּלְתַוֹת הַשַּׁעַר וַיִּוֹרֶד רִיְרוֹ אֶל־זְקְנְוֹ:

14. And he changed his speech before their eyes, and he feigned insanity before them. And he scribbled on the doors of the gate, and let his saliva run down upon his beard.

28. רד"ק שמואל א פרק כא פסוק יד

(יד) וישנו את טעמו – שינה את דברו ודעתו בעיניהם כדי שיתנכר להם ולא יחשבו עליו שהוא דוד או כדי להראות עצמו שוטה בעיניהם ולא יחושו עליו ויגרשוהו מהיכל המלך וילך לו

29. שמואל א פרק כא

טו וַיִּאמֶר אַכִישׁ אֵל־עַכַדֵיו הָנָה תִרְאוּ אֵישׁ מִשְׁתַגֵּעַ לַמַה תַּבִיאוּ אֹתוֹ אֵלֵי:

15. And Achish said to his bondsmen, "Behold, you see a man who is mad. Why do you bring him to me?

30. מצודת דוד שמואל א פרק כא פסוק טו

(טו) הנה תראו – הלא ראיתם שהוא איש משוגע ודוד הלא הוא משכיל א״כ אין זה דוד ולמה תביאון אלי:

31. שמואל א פרק כא

טז חַסַר מִשָּׁגָעִים אָנִי כִּי־הַבֵּאתֶם אֶת־זֶה לְהִשִּׁתַּגַעַ עָלָי הַזֶהְ יָכְוֹא אֶל־בֵּיתִי:

16. Do I lack lunatics, that you have brought this one to rave in my presence? Will this one come into my house?"

(101 עוז מלך (רב יגאל אריאל, 101)

משנקרע הקרע מוכרח דוד להימלט, והוא בורח לנוב - אף שזו אינה עומדת במסלול בריחתו ואינה מקום מתאים להצטיידות.

דוד עודנו נבוך ומחפש את דרכו. הוא פונה לשני כיוונים מנוגדים, בלתי-אפשריים ובלתי-מציאותיים. מחד שוב בריחה אל ה' (כבריחתו בראשונה, אל שמואל). נוב היא עיר-מקלט, אי של שקט בתוך שטף החיים. אלא שדוד מוצא שם את דואג. מתברר לו שגם נוב אינה מחוץ למסגרת. משנחסם כיוון זה בורח דוד אל הקצה השני אל פלשתים. שוב כיוון קיצוני, בלתי-ריאלי בורח דוד אל הקצה השני אפשר לברוח מן המציאות. עליו לשוב אל תוך ובלתי-אפשרי. דוד עוד ילמד שאי אפשר לברוח מן המציאות. עליו לשוב אל תוך מסגרת החיים, לפעול ולהתקדם בתוכה, עד שיגיע אל הנהגתה.

33. רשב"ם בראשית פרק לב פסוק כה

(כה) ויותר יעקב לבדו – כלומר שהעביר כל אשר לו, שלא היה עוד לעבור אלא הוא לבדו, ורצה לעבור אחריהם, כי לברוח דרך אחרת שלא יפגשנו עשו נתכוון: ויאבק – מלאך עמו שלא יוכל לברוח ויראה קיום [הבטחתו] של הק' שלא יזיקהו עשו: